

افسانه‌های یهود و خطر بزرگ

بخش هفتم

مرجع تعلیم و اجرای شریعت: کاهنان، نه متون و سنت‌های خارج از کلام

همچنان که در درس‌های پیشین اشاره شد، در ساختار کتاب مقدسی، مرجع رسمی تعلیم، تفسیر و اجرای شریعت، افراد مختلف یا سنت‌های شفاهی نبودند، بلکه کاهنان و لاویان بودند.

خدا شریعت را «مکتوب» داد و مسئولیت فهم و اجرای آن را نیز به خادمان منصوب خود سپرد.

آیات زیر این حقیقت را به روشنی می‌رسانند:

از تورات

(کتاب تثنیه ۱۷: ۸-۱۱)

نزد کاهنان لاوی و نزد داوری که در آن ایام باشد برو...

بر حسب شریعتی که ایشان به تو تعلیم دهند و بر حسب حکمی که به تو گویند عمل نما...

از حکمی که به تو اعلام کنند به راست یا چپ منحرف مشو.

مرجع نهایی تفسیر و داوری: کاهنان

(کتاب تثنیه ۳۳: ۱۰)

شریعت تو را به یعقوب تعلیم خواهند داد

و تورات تو را به اسرائیل.

وظیفه رسمی تعلیم تورات: سبط لاوی

(کتاب لاویان ۱۰: ۱۰-۱۱)

تا فرق بگذارید میان مقدس و نامقدس...

و جمیع فرایضی را که خداوند گفته است به بنی اسرائیل تعلیم دهید.

تشخیص شرعی و آموزش احکام: کاهنان

از انبیا

(کتاب ملاکی ۲: ۷)

زیرا لب‌های کاهن معرفت را نگاه می‌دارد

و مردم شریعت را از دهان او می‌طلبند

چون او رسول یهوه صباپوت است.

مردم شریعت را از دهان کاهن می‌طلبند، نه از سنت‌های موازی

(کتاب حزقیال ۴۴: ۲۳-۲۴)

قوم مرا فرق میان مقدس و نامقدس تعلیم دهند...

و در مرافعه‌ها برای داوری بایستند...

و بر حسب احکام من حکم نمایند.

تعلیم و قضاوت رسمی: کاهنان

نمونه تاریخی

(کتاب عزرا ۷: ۱۰-۱۱)

عزرا دل خود را مهیا ساخته بود تا شریعت خداوند را بطلبد و به‌جا آورد و فرایض و احکام را به اسرائیل تعلیم دهد.

الگو: کاهن + کاتب + معلم شریعت مکتوب

نتیجه روشن از این آیات

از مجموع این شهادت‌ها چند اصل غیرقابل انکار به‌دست می‌آید:

- شریعت، مکتوب است
- مرجع فهم و تفسیر، کاهن مسح‌شده است
- قوم باید طبق تعلیم آنان عمل کند
- هیچ منبع موازی یا متن خارج از وحی تعیین نشده است

بنابراین:

خدا هرگز دو منبع (کتاب + سنت شفاهی مستقل) مقرر نکرد.

یک منبع: کلام مکتوب

یک مرجع: خادم منصوب برای تعلیم آن

پس افزودن متون بیرونی، افسانه‌ها یا تفاسیر غیرالهامی، عملاً جایگزین کردن مرجع الهی با مرجع انسانی است.

تداوم همین اصل در عهد جدید

در عهد جدید نیز همین الگو ادامه دارد. تعلیم روحانی به خادمان مسح‌شده سپرده شده است، نه به سنت‌های غیرالهامی.

(افسیان ۴: ۱۱)

او بعضی را شبانان و بعضی را معلمان قرار داد.

مرجع تعلیم کلام: شبانان و معلمان

شاهد تکمیلی: الگوی یوشع

همین اصل را به روشنی در مأموریت رهبر قوم، یوشع، می‌بینیم.

(کتاب یوشع ۱: ۸)

این کتاب تورات از دهان تو دور نشود، بلکه شبانه‌روز در آن تفکر کن، تا موافق آنچه در آن مکتوب است عمل نمایی...

یوشع:

• رهبر قوم بود

• داور و مجری شریعت بود

• مسئول اجرای احکام الهی در سطح ملی بود

خدا از او خواست در «کتاب تورات مکتوب» شبانه‌روز تفکر کند تا بتواند درست حکم کند و درست اجرا نماید.

نکته مهم این است: خدا هرگز او را به «تورات شفاهی» یا منبع دیگری ارجاع نداد، زیرا چنین مرجع مستقلی وجود نداشت.

تنها معیار، همان متن مکتوب الهی بود.

در هر دو عهد، الگو یکسان است:

منبع: کلام مکتوب

مرجع تعلیم: کاهنان در عهد عتیق، شبانان و معلمان در عهد جدید

رهبران روحانی با تفکر، تعلیم و اجرای همین کلام مکتوب هدایت می‌کنند، نه با سنت‌های خارج از وحی.

پس قوم خدا تنها به «کتاب الهامی» و «خادم منصوب برای تعلیم آن» نیاز دارد، نه به متون و سنت‌های افزوده انسانی.

هرچه بیرون از این چارچوب افزوده شود، اقتدار الهی ندارد و نمی‌تواند معیار ایمان و عمل باشد.